

Всичко това тия хора ядъха суроно, защото не знаеха що е това огънь. Когато снѣжните виелици почваха да вилнѣятъ, прекарваха въ дъното на влажните пещери. Студътъ ги измѣжваше много, а като прибавимъ къмъ това и липсата на храна, можемъ да си представимъ, колко мѫченъ е билъ животътъ на тия далечни наши пра-дѣди.

Този денъ се случи нѣщо особено. Работата около убития еленъ бѣше привършена. Всички се нахраниха добре и се отдаоха на почивка. Въ това време сиви облаци бѣха покрили небето. Появи се силна буря, придружена съ гърмотевици, следващи една следъ друга. Когато бурята се усили и почна да огъва върховете на дърветата, когато свѣткавиците зачестиха, всички се прибраха въ пещерата. Силенъ трѣсъкъ разтърси цѣлата околност. Изплашеното семейство се скри дълбоко къмъ дъното на пещерата, на по-безопасно място. Тукъ слушаха още известно време гърмежите, които почнаха да отслабватъ. Когато настжпи затишие, млади и стари взеха да се измѣкватъ къмъ входа, движейки се бавно и предпазливо презъ тъмния коридоръ на пещерата, защото нощта бѣше настжпила. Нѣщо необикновено прикова погледа имъ. Входътъ на пещерата се заливаше отъ ярка червена свѣтлина. Смѣлитъ мѫже решиха да стигнатъ до входа и да видятъ какво става вънъ.

Ето че тѣ нададоха ужасни викове, съ които подканяха останалите членове отъ семейството да додатъ при входа и видятъ нѣщо необикновенно

Близката гора горѣше. Нощта се оглушаваше отъ рева и виенето на изплашения дивечъ, който